

3. Ο δόλος ή η προφανής αμέλεια των προσώπων που χρησιμοποίησε ο κυρίως υπόχρεος για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει υπό το καθεστώς της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως δεν αποκλείει οπωσδήποτε την επιστροφή στον κυρίως υπόχρεο των δασμών ή φόρων που καταβλήθηκαν λόγω του ότι τα εμπορεύματα που τελούσαν υπό το καθεστώς αυτό διέφυγαν από την τελωνειακή επιτήρηση, εφόσον πάντως στον κυρίως υπόχρεο δεν μπορεί να καταλογιστεί ούτε δόλος ούτε προφανής αμέλεια.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-240/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θερμάνσεως)

(2004/C 118/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-240/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και K. Gross), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και M. Lumma), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφαρμόζοντας το άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 2, στοιχείο b, του Mineralölsteuergesetz (νόμου περί του φόρου επί των πετρελαιοειδών), της 21ης Δεκεμβρίου 1992 (BGBl. I, σ. 2185, ber. 1993 I, σ. 169), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 365, σ. 46), καθόσον το εν λόγω κράτος μέλος δεν επέβαλε ειδικούς φόρους καταναλώσεως επί όλων των πετρελαιοειδών τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θερμάνσεως, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Σκουρή (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφαρμόζοντας το άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 2 στοιχείο b, του Mineralölsteuergesetz (νόμου περί του φόρου επί των πετρελαιοειδών), της 21ης Δεκεμβρίου 1992, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτη περίοδος, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών

φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, καθόσον το εν λόγω κράτος μέλος δεν επέβαλε ειδικούς φόρους καταναλώσεως επί όλων των πετρελαιοειδών τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θερμάνσεως.

2. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-308/01 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): GIL Insurance Ltd κ.λπ. κατά Commissioners of Customs & Excise (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Φόρος επί των ασφαλιστρών — Αυξημένος συντελεστής εφαρμοζόμενος σε ορισμένες συμβάσεις ασφαλίσεως — Ασφαλίσεις συνδεδεμένες με τη μίσθωση ή την πώληση ηλεκτρικών οικιακών συσκευών — Κρατικές ενισχύσεις»)

(2004/C 118/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-308/01, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ GIL Insurance Ltd, UK Consumer Electronics Ltd, Consumer Electronics Insurance Co. Ltd, Direct Vision Rentals Ltd, Homecare Insurance Ltd, Pinnacle Insurance plc και Commissioners of Customs & Excise, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία, αφενός, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και, αφετέρου, των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. Rosas (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ένας φόρος επί των ασφαλιστρών όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη είναι συμβατός με το άρθρο 33 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση.